

постижими, и послушай ми, молимъ те, едно повѣствованіе.

Повѣствованіе седмаго философа.

Единъ чловѣкъ едно време заклесе, да се не ожени, докле не обходи многу страны и земли, да научи сички те лукавства и хитрости женски. Устранившись прочее, ходеше отъ мѣсто на мѣсто, и радеше да научи онова, кое то желаше. И тамо като ходеше, сретна го единъ чловѣкъ, и попыта го гдѣ отхожда; И онъ му каза сичко то свое намѣреніе истинно. Незнаемый же онай чловѣкъ му рече: О чловѣче, суетно се трудишь, зацо не можеш да изнайдешъ и да научишь женски те лукавства. Но за да научишь малку некой, отиди на мѣсто уединенно, и собравши пепель и прахъ отъ земля та, седни върху нихъ, и яждь и пій малку. Тыя убо думы чувши суетный чловѣкъ, направи сичко то, сирѣчь собра прахъ и пепель и седнавши на нихъ, седе до четыредесеть дни и четыредесеть ноци, и писува женски те лукавства, малку ядуци и малку піюци. Като се свършиха же четыредесеть те дни, помысли въ себе си, зацо сички те лукавства женски разумѣ, и ни едно не остави неописано, и тѣргна да се върне во отечество то си.